

Sygnatura akt IIK 480/14

3 Ds. 970/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiesz Protokolant: Małgorzata Posłuszna

po rozpoznaniu dnia 25 września 2014 roku sprawy karnej

B. J.

urodzonego (...) w N.

syna J. i W. z domu M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 06 sierpnia 2014 r. w miejscowości N., woj. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd marki M. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości tj. 1,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas pierwszego badania

to jest o czyn z art. 178a§1kk

I. oskarżonego B. J. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a§1kk i za to na podstawie art. 178a§1kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat ,-

III. na podstawie art. 42§2kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,-

IV. na podstawie art.71§1kk wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych przyjmując , iż jedna stawka dzienna wynosi 20(dwadzieścia) złotych,-

V. na podstawie art. 63§2kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 06 sierpnia 2014 roku do dnia 25 września 2014 roku,-

VI. na podstawie art.49§2kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej ,-

VII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 złotych tytułem poniesionych przez Skarb Państwa wydatków od chwili wszczęcia postępowania i wymierza opłatę w wysokości 160 złotych .

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 5 na 6 sierpnia 2014 roku w W. oskarżony B. J. wspólnie z kolegą z wojska spożywał alkohol w postaci wódki. Następnego dnia rano, syn znajomego odwiózł oskarżonego do N., gdzie oskarżony zostawił swój samochód marki M. (...) nr rej. (...). Samochód oskarżonego był zaparkowany przy ul.(...) w N. i około godziny 10.30 w dniu 6 sierpnia 2014 roku 13.50 oskarżony – będąc w stanie nietrzeźwości - wsiadł do swojego samochodu i pojechał na parking przed sklepem (...), gdzie miała odebrać go żona. Oskarżony przejechał około 100 metrów ulicą (...) w N., wjechał na parking sklepu (...)i tam uderzył w inne prawidłowo zaparkowane auto. Przypadkowy obserwator tego zdarzenia, zawiadomił o zajściu Policję i po przybyciu na miejsce funkcjonariusze Policji zastali oskarżonego śpiącego samochodzie. Funkcjonariusze na miejscu przebadali oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu,.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego

B. J., k.16,29

Oskarżony B. J. na miejscu zdarzenia został przebadany urządzeniem do określania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu typu Alko sensor i urządzenie to wykazało u oskarżonego, w dniu 6 sierpnia 2014 roku o godzinie 11.10– 1,48 mg/l, o godzinie 11.25 – 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przeprowadzeniu badania oskarżony podał że wcześniej spożył dużą ilość wódki. Następnie oskarżony został przebadany innym urządzeniem typu A. A.,o. Urządzenie to wykazało u oskarżonego, w dniu 6 sierpnia 2014 roku o godzinie 11.44 – 1,33 mg/l, o godzinie 11.47 – 1,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przeprowadzeniu badania oskarżony podał że wcześniej spożył dużą ilość wódki.

Dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k.2,3

Oba urządzenia miały aktualne świadectwa wzorcowania.

Dowód: świadectwa wzorcowania, k.7,8

Oskarżony B. J. nie był dotychczas karany. Oskarżony pracuje jako menager handlowy i zarabia około 8.000 zł miesięcznie. Na utrzymaniu ma żonę i dziecko, większość dochodu przeznaczają na spłatę kredytu zaciągniętego na budowę domu.

Dowód: karta karna k.12

dane osobopoznawcze, k.29

Stojący pod zarzutem z art.178a§1 k.k. B. J. zarówno przed Sądem, jak i w postępowaniu przygotowawczym przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym. o

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu, jak i okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości. Uznając winę oskarżonego, Sąd oparł się w na wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wyjaśnił jak doszło do jego popełnienia. Oskarżony w swych wiarygodnych wyjaśnieniach dokładnie opisał okoliczności zdarzenia, wskazał, iż kierował swoim samochodem marki M. (...) w ruchu lądowym , przy czym opisał odcinek jaki pokonał będąc w stanie nietrzeźwości, a także przyznał, iż po przyjeździe na parking przed sklepem (...) uderzył w inny prawidłowo zaparkowany samochód.

B. J. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym przyznał, iż w nocy przed zdarzeniem spożywał alkohol w postaci wódki i była to znaczna ilość, co zgodne jest z jego oświadczeniami złożonymi do protokołu badania urządzeniami do oznaczania poziomu alkoholu we krwi, gdzie podawał, że wypił „dużo wódki”. Zauważyć należy, iż badanie alco-sensorem po przyjeździe funkcjonariuszy na miejsce zdarzenia potwierdziło, iż oskarżony znajdował się

w stanie nietrzeźwym, wykazało bowiem u oskarżonego podczas dwóch prób 1,48 i 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a kolejne dwa badania potwierdziły ten poziom stanu nietrzeźwości oskarżonego.

Według ustawowej definicji zawartej w art. 115§16 k.k. stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, a z protokołu badania alko sensorem i alkometrem wynika, iż oskarżony w chwili badania miał we krwi stężenie alkoholu wyższe niż wskazane wyżej wartości.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 178a§1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 6 sierpnia 2014 roku w N. kierował w ruchu lądowym samochodem marki M. (...) w stanie nietrzeźwości. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż ulicą prowadzącą przez miejscowość N., a także na parkingu po którym poruszał się oskarżony, odbywa się ruch lądowy, poruszają się po nim samochody osobowe, ustalone są przez administratora parkingu zasady poruszania się po nim wyznaczone miejsca dla poszczególnych pojazdów, zatem i tam dobywa się ruch lądowy.

Mając na względzie wszelkie okoliczności mające znaczenie dla sądowego wymiaru kary, w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, wcześniejszą niekaralność oskarżonego, a przede wszystkim zasady indywidualizacji kary, Sąd wymierzył B. J. za czyn z art. 178a§1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wyżej wskazanym wymiarze, Sąd miał na względzie znaczną społeczną szkodliwość zarzucanego oskarżonemu czynu z art.178a§1 k.k., Sąd rozważał również stopień stanu nietrzeźwości oskarżonego, który określić należy jako znaczny, a także czas i miejsce popełnionego przez oskarżonego czynu, uznając, iż pokonał nieznaczną odległość, jednak było to miejsce ruchliwe, uczęszczane przez klientów sklepu (...)a także fakt, iż oskarżony kierując swym samochodem w stanie nietrzeźwości uderzył w inny prawidłowo zaparkowany pojazd.

Sąd uznał, iż wymierzenie oskarżonemu kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby karą zbyt surową i na podstawie art. 69 §1 i 2 kk w zw. z art. 70 §1 pkt 1 kk zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności ustalając minimalny 2 letni okres próby. Zdaniem Sądu orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, będzie wobec B. J. wystarczające dla osiągnięcia celów kary i zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa, w szczególności przy uwzględnieniu orzeczenia dotkliwego dla niego środka karnego. Dodatkowo w celu zwiększenia dolegliwości kary orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, Sąd na podstawie art. 71§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 20 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, uznając, iż tak wymierzona grzywna, będzie odpowiednia do sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego.

Mając na względzie art. 42§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Przy ustalaniu długości zakazu Sąd rozważył również okoliczności wskazywane w wyjaśnieniach oskarżonego, a więc niezbędność prawa jazdy do wykonywanego przez niego zawodu. Przyznać również należy, iż orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, z uwagi na konieczność przemieszczania się w pracy na znaczne odległości, jest dla niego szczególnie dotkliwe.

Rozważając długość – obowiązkowego w przypadku czynu z art. 178a§1 kk – zakazu prowadzenia pojazdów, Sąd z jednej strony rozważał znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego – wręcz upojenie alkoholowe, oraz okoliczności ujawnienia przestępstwa, a zatem fakt uderzenia winny pojazd, z drugiej jednak strony, Sąd miał na względzie stosunkowo nieznaczny odcinek który pokonał oskarżony jadąc w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Sąd zważył również znaczną dotkliwość utraty prawa jazdy dla oskarżonego związaną z utratą źródła utrzymania. Decydując o rocznym zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych, dla zwiększenia dolegliwości kary, Sąd orzekł wobec oskarżonego grzywnę oraz na podstawie art. 49§2 kk świadczenie pieniężne w wysokości 500 zł. te dolegliwości finansowe, przy obecnym braku dochodów oskarżonego – będą zdaniem Sądu wystarczająco odczuwalne dla B.

J., wzmocnią prewencyjne – indywidualne oddziaływanie kary i zapobiegą powrotowi oskarżonego na drogę przestępstwa.

Zgodnie z art.627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, ustalając je na kwotę 90 zł. oraz stosownie do art.2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) wymierzył mu opłatę w wysokości 160 zł.